"तद्यथा ह वै सूतग्रामण्यः। एवं छन्दाꣳसि। तेष्वसावादित्यो बृहतीरभ्यूढः [४]। सतोबृहतीषु स्तुवते सतो बृहन्। प्रजया पशुभिरसानीत्येव" इति। 'सूतः' रथपः, 'ग्रामण्यः' ग्रामनिर्वाहकः, तत्र, लोके 'यथा', 'सूतग्रामण्यः', तथा गायत्र्यादीनि 'छन्दांसि', प्रवर्त्तन्ते, सूतेषु मध्ये रथस्वामित्वं यः अङ्गीकरोति स एव सूतो रथं प्रवर्त्तयतीति, ग्रामणीषु मध्ये यो राजत्वमङ्गीकरोति स एव ग्रामं नयति। 'एवम्', अत्रापि 'असावादित्यः', 'तेषु' छन्दःसु, मध्ये 'बृहती'च्छन्दोयुक्ता ऋचः 'अभ्यूढः', अङ्गीकृतवान्, तस्मात् कारणात् 'सतः' 'बृहती'-नामकछन्दोयुक्तास्वृक्षु स्तोत्रं कुर्य्युः; तेषां स्तोत्राणां प्रत्येकमयमभिप्रायः। अतः सन्मार्गवर्त्तिनः पुरुषाः 'बृहन्' अधिकाः। 'सतोबृहन्', प्रजया च पशुभिश्चाहं सतो बृहन्, 'असानि' भवानि, 'इत्येव', स्तोतारः प्रवर्त्तन्ते॥

तास्वृक्षु गानकाले कञ्चिद्विशेषं विधत्ते। "व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा। विशैवैनं क्षत्रेण व्यतिषजति" इति। याः सतोबृहत्य ऋचः, ताश्छन्दोऽन्तरयुक्ताभिर्ऋग्भिः 'व्यतिषक्ताः', कार्य्याः। ऋगेका सतोबृहती, ऋगन्तरमन्यच्छन्दोयुक्तम्; पुनरपि सतोबृहती पुनरपि छन्दोऽन्तरमित्येवं व्यतिषङ्गः, तादृशीषु ऋक्षु स्तुतिं कुर्य्युः। 'क्षत्रं' क्षत्रजातिः, 'विशा' वैश्यजात्या, 'व्यतिषक्तं' मिश्रीभूय वर्त्तते। प्रजाभ्यः करं गृहीत्वा क्षत्रियो राज्यं करोति, एवं सति व्यतिषक्तस्तोत्रेण 'एनं' यजमानं, 'विशा', 'क्षत्रेण', 'व्यतिषजति' मिश्रयति।